

"Štajerc" izhaja vsaki petek, dališan z dnevnim naslednjem nedeljem. Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravništvo se nahajata v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Štev. 41.

V Ptju v nedeljo dne 11. oktobra 1908.

IX. letnik.

Svoji k svojim!

To je geslo tistih, ki hočejo pod pretvezo narodnosti iz ljudstva

čimveč denarja izprešati.

Kdo bi veroval, da se gre tem ljudem pri kupčiji za „narodnost“. Gre se jim edino za

dobiček

in ta dobiček hočejo na ta način povečati, da zavijajo svoje

slabo blago,

ki ga že desetletja sem ponujajo in nevednežem prodajajo za

drag denar,

v rdečo-plavo-bele zavitke, da se mečejo v prsa, češ, mi smo Slovenci in le pri nas smejo Slovenci kupovati.

Mi

pa pravimo: pri kupčiji nima narodnost ničesar opraviti. Slab gospodar bi bil, kdor izkazuje svojo narodnost na ta način, da zagospodari svoj denar, da pride na buben ...

Tam kupi,

kjer veš, da dobiš po ceni in dobro blago, tam si naročuj blago, kjer imas

zaupanje.

Kmet! Ti veš, da moraš svoje pridelke na prednjaku in Nemcu prodajati. Ali ti odkupijo tvoje vino, tvojo živino, pridelke tvojih njiv in polja prvaški časniki pisači ali dohtarčki? Ne, meščanu in Ptiju, Celju, Mariboru, Ormužu, Slov. Bistrici itd. prodajaš! Zato si ti z njim in on s teboj zvezan. Med vami leži močni gospodarski interes!

Kupuj kjer hočeš,

ali ne pusti se zapeljavati v nesrečo in hujskati v gonjo, ki bi

le tebi škodovala.

Politični pregled.

Vojska? Kdo vè? Danes ne moremo z nikakoršno gotovostjo reči, da se ne prične v kratkem krvava igrta z orožjem. Na jugu se vse giblje, vse je v nerudu, vse čaka železne odločitve. Dve novici sta svet zlasti presenetili. Prvič novica, da si je vzel srbski knez Ferdinand naslov kralja. Kakor znano, je bila Bulgarija po t. zv. „berolinski pogodbì“ nekako vazalna dežela, podvržena Turčiji, in je imela plačevati tudi gotovo sveto denarja kot tribut. Da se imenuje zdaj knez Ferdinand na-

krat neodvisnega kralja, pomeni torej: Bulgarija je odpovedala Turčiji svojo pokorščino in hoče biti svobodna. Vprašanje je, je li bodo turška vlada to mirno prenesla. Na Turškem se je vršil ravnokar preobrat, ki ni posebno duhov pomiril. Stvar stoji torej tako, da zna vsak trenutek vojska na Balkanu izbruhnuti. In ker imajo vse velevlasti gotove interese na Balkanu, zamore priti celo do evropske vojske. — Druga novica, ki je za nas še večjega pomena, je i-žava avstrijskega cesarja, da smatra Bozno in Hr. Govino za anektirano, medtem ko se potegne avstrijske vojake iz sandžaka Novibazar. Berolinska pogodba je dala Avstriji pravico, okupirati te pokrajine, to se pravi, jih podvrevi in prevzeti vso upravo, medtem ko je imela Turčija še nekako vladarsko pravo. Avstrija je vrgla milijone v okupacijsko ozemlje. Zdaj po preteklu 30 let je prevzela te dežele za svoje, medtem ko je sandžak Novibazar Turčiji prepustila. Tudi zdaj je vprašanje, kaj bodoje velevlasti, Turčija in zlasti bojniški hercegovinski domačini o temu rekli. Da je položaj nevaren, sledi že iz tega, da je več avstrijskih vojnih korov mobiliziranih. Mi stojimo torej v resnih urah in vsak hip zna izbruhniti v vojska.

Štajerski deželni proračun za leto 1909 je predložen. Skupna svota potrebičin znaša 31 milijonov 639 tisoč 563 kron. To je za skoraj 2 milijona več kot lansko leto. Rednih dohodkov je nekaj čez 17 milijonov kron. Okroglo 14½ milijonov kron se bode moralno kriti z dolkladami.

Obrtniški program. Te dni se je vršil v Graedu zbor rokodelcev vse države. Na tem zboru se je sprejel rokodelski program, ki obsegajo sledeče glavne zahteve avstrijskih obrtnikov: 1. Nova obrtna postava, ki odgovarja današnjim razmeram in kulturnim veljavim rokodelstva. — 2. Uresničenje samostojnih rokodelskih zbornic ali pa povečanje avtonomnih pravic ter delokroga zvez višjih vrst. — 3. Samostojno zastopstvo obrtništva v vseh javnih zastopih. — 4. Obrtniški posvetovalci (Beirate) v vseh obrtniško-političnih instancah. — 5. Izboljšanje in zakonito vtemeljevanje vsega obrtniškega podnika na podlagi praktične izobrazbe. Vstvarjenje postavnega temelja za pospeševanje rokodelstva. — 6. Oblikatorična vpeljava mojsterske izkušnje (Meisterprüfung). — 7. Uresničenje posebnega ministerija za vse zadave, tikoče se obrtništvi. — 8. Uresničenje zadostnih zadružnih inšpektorijatov ter zadružnih komisarjev iz rokodelskega stanu. — 9. Ureditev obrtno-statističnega urada. — 10. Vpeljava obligatoričnega zavarovanja za starost, onemoglost, bolezen in nezgode za obrtniški stan. — 11. Postavna ureditev kreditnih in plačilnih razmer. Uresničenje državne centralne zadružne blagajne in postave za varstvo zahteve stavbinskih rokodelcev. — 12. Preosnovitev davčarstva. Odprava obrtnega davka (Erwerbsteuer). Dviganje zadružnih dokladov po davčni oblasti. — 13. Popolno preosnovanje dela v kazniličnah. Ureditev razpisa javnih del. — 14. Takojšno uresničenje postave proti nepošteni konkurenči in stroga izvršitev te postave. — 16.

Vstvarjenje državnih pravoverstvenih mest ter splošno uresničenje občinskih posredovalnih uradov. — 17. Uresničenje postav, ki bodo one-mogočile slabe posledice produktivnih zadrug in razdelilnih ter konzumnih društv. — To so torej glavne zahteve obrtnikov. V zadnjem času je opaziti krepko gibanje obrtniškega stanu. Povsod se ravno izpoznavata potrebo združenega dela za boljšo bodočnost.

Za Srbom — Rumuni. Svoj čas smo natanko povedali, da je srbska trgovinska pogodba za našo živinorejo grozno nevarna. Omenili smo tudi, da obstaja med državami gotova pogodba, po kateri smejo Rumuni, Bulgari in Rusi isti uvoz živine v Avstrijo zahtevati, kakor se ga je dovolilo Srbom. Imeli smo prav, pa čeravno so nam slikali prvaški listi srbsko pogodbo tako lepo. Čujemo namreč, da so se dne 22. septembra rumunski poslaniki odpeljali na Dunaj, da sklepajo trgovinsko pogodbo z Avstro-Ogrsko. Kaj da bodejo ti poslaniki sklepali, o tem smo si pač že na jasnom. Zahtevali bodejo zanesljivo pravico uvoza kmetijskih pridelkov, v prvi vrsti živine, kako jo imajo danes že Srbi. In Rumuni imajo pravico to zahtevati. Naj člani avstrijsko-ogrskih delegacij še tako ropotajo, — Rumuni bodejo ednostavno rekli: mi ne zahtevamo drugega nego tisto pravico, katero ste vi bedasti Avstriji sami Srbom priznali. Kmetje, primite vaše poslanice za ušesa, da bodejo odločno proti uvozu tuje živine protestirali in delovali. Mi ne smemo pustiti, da se lahkomiselnno našo domačo živinorejo umori!

Panslavizem, to je tisto protivavstrijsko in proticesarsko stremljenje, katerega name je, raztrgati Avstrijo, raztrgati zgodovinske kronovine Štajersko in Koroško in ustanoviti zaželeno „jugoslovansko državo“. Naši prvaki klerikalne in liberalne barve so glasom svojih programov, govorov in časnikov popolnoma panskavisti. Oni so vsled tega deželni izdajalci! Oni hočejo Štajerce in Korošce združiti s Hrvati, Srbi, cigani, Bulgari in tako naprej. Oni nas hočejo združiti s tistimi Srbi, ki so šele pred par leti svojega lastnega kralja na živinski način umorili in razmesarili. Oni nas hočejo združiti s tistimi Kranjci, ki imajo toliko dolga, da bi se ga radi otrešli in ki hočejo, da bi mi Štajerci in Korošci s svojimi krvavimi davki plačevali njih dolgove... Pa iz te moke ne bo kruha! Mi ne maramo takih zvez! Mi smo Avstriji in žalostno bi bilo, ko bi izdali svojo lastno deželo. Panskavisti naj gredo med srbske kraljemonice ali pa na Rusko. Pri nas ni prostora za take zločinske stranke. Štajerci, Korošci, vkljup, da nas ne premagajo! Živila zelena naša domovina!

Kmetski dolgov.

Zopet prihajamo s številkami. Kajti naše prepričanje je, da ne pove niti najkrasnejši govor to, kar zamore povedati številka. Celi teden

Dopisi dobodoši in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vraca. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanih uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

lahko poješ ljudem: kmetu se godi slabo, kmet tripi, kmeta se izkorisča. Vse tvoje pridige ne bodejo mnogo pomagale. Ako pa poveš v številkah, koliko dolga ima kmetski stan, potem mora sleherni človek izpoznati, da je treba te grozovite razmere predragačiti. Številke nam označijo najbolje resnični položaj.

Kmetski naši prijatelji, čitajte torej sledče vrstice natanko!

V deželah, kjer imamo redno zemljisko knjigo, to je na spodnjem in zgornjem Avstrijskem, v Salcburgu, na Štajerskem in Koroskem, v Tirolu in na Predarberškem, na Moravskem in v Šleziji, obsegajo zemljišča skupno 16 milijonov 756 tisoč in 886 hektarjev (1 hektar je 10.000 kvadratnih metrov). Od tega odpade na latifundisko posestvo 5.796.487 hektarjev, to je 34,6%; na skupna zemljišča odpade 8.653.512 hektarjev, to je 48%; ostala zemljišča, ki obsegajo 2.706.887 hektarjev, padejo na velike in male kmete. Glasom štetja leta 1902 je bilo v poljedelstvu in gozdarstvu skupno 9.070.668 oseb uslužbenih. Od tega jih je bilo posestnikov ali najemnikov 3.424.016 ali 37,7%, družinskih članov 4.389.405 ali 48,3% uradnikov in nadzornikov 69.951 to je 0,7%, hlapcev in dekeli 1.187.296 ali 13,3%. Že te številke nam jasno dokazujejo, da je na deželi veliko premalo delavskih moči, da bi morala biti torej prva skrb državo, papečati se odločno s poselskim vprašanjem.

Vsako leto pride v teh deželah okrog 10 tisoč kmetov na boben. Leta 1905 se je sodnisko-dražbenim potom prodalo 10.723 posestev v rednosti čez 68 milijonov krov...

Dolgovki kmetov pa znašajo čez 8 milijardov krov. To se pravi, čez 8.000 milijonov krov! En milijon je 1000 krat 1000. Ena milijarda pa je 1.000 milijonov, to je torej 1.000 krat 1.000 krat 1.000. In ako vzamemo to sveto osmikrat, dobimo število kmetskega dolga!!!

Leta 1905 se je zvišal dolg na zemljišču za čez 470 milijonov krov. Sprejelo se je 162.291 hipotekarnih posejil v znesku čez 819% milijonov krov. Od te svoto se obrestuje okrog 37% milijonov z nad 6%-nimi obrestmi. Vkljub varnosti se mora večinoma s 5 do 6% obrestovati. Obrestno breme znaša čez 400 milijonov krov; narašča pa vsako leto za 10 milijonov krov...

Cloveku se kar meša, ako čita te grozovite številke. Res, norec ali lopov mora biti človek, ki trdi, da se kmetu dobro godi. Država, kje si? Ali ne čutiš tvojo prokleto dolžnost, pomagati kmetskemu stanu? Le zdavo kmetijstvo je dobrí temelj državi!

Lojze Spindler, bivši socialni demokrat, poznejši urednik nemškega lista, poznejši urednik klerikalno-prvaške „Domovine“ in sedanji urednik liberalno-brezverskega „Narodnega lista“, — kje si bil v času nemirov? Zakaj si se skrival na kolodvoru in v Brečičevi krčmi? Zakaj je tvoj list le druge v nesrečo hujskal, ti pa si stal za pečjo? Korajža velja, kaj-ne da, Lojze?

XXXXXX

Dopisi.

Ponikva ob južni žel. Dragi „Štajerc“, večkrat sem te že prebiral in pregledoval, pa žalibog, kakšnega dopisa iz Ponikve se pa nisem našel nikdar. Ne vem, ali smo mi tukaj na Ponikvi sami zaspansi, da svet ne ve nič od nas. Kakor vidim je tukaj zelo razširjeno klerikalstvo; to se vidi iz tega, ker gospod kaplan je rekel, da letos ne pojde po pšenični birmi ker je huda suša; pa nekateri ki so mu tako srčno udani, so pa rekli: kaplan je ubog, mu moramo pa po silem dati. Tu to je bil od vsake okolice eden, pa ne da bi bili to samo možje ampak tudi mladeniči in so fehtali od hiše do hiše in kateri ni hotel data je pa rekel da je pogubljen. Ako se ne bodo poboljšali ti pobozneži, še budem pa več spregovoril od njih.

Mladenč iz Ponikve.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dragi „Štajerc“! Kajor Ti je znano, da pri nas nobeden časnik ne poroča o neredu, kateri se godi proti kmetskemu

stanu. Torej Te prosimo, da Ti nekoliko Tvoje čitatelje obvestiš, kako se vbogomu davkoplačevalcu od mlečozobnih hujškačev, kateri imajo le nekoliko prepričanja od svoje norosti, čast in poštenje jemlje. Napravila se je 27. kimovca t. l. pri Sv. Jurju od požarne brambe veselica na čast 20 letnice ustavnovljenja pvenskega društva, tudi ob enem v čast 60 letnice vladanja našega cesarja; ta veselica je čisto drugi pomen imela, kakor se je reklo. V prvi vrsti se je napadalno v poprečno vse, kar je naprednega misljenja in kar ne trobi v rogtistih kateri držijo celo stvar v temi. Znano Ti je, da imamo tukaj občinskega predstojnika slovenskega Nemca, kateri je ob enem v rodu z „Pašalikom“ iz strigovske grabe in Terbegofske občine, pri katerem je bila pred kratkim časom frišna preiskava od orožnikov. Ta Nemec se je močno v svojem govoru zlagal. Celo črez našega vladarja. Opisal je slavnostni jubilejni sprevod, ki se je vršil meseca junija t. l. v prizorišču cesarja na Dunaju, ter omenil, da vladar ni nobenega drugrega naroda nagovoril, kakor slovenskega, ko so Kranjci mimo pavilona prikorakali. Zavoljo tega pravi toti Nemec, da je naš slovenski jezik tudi cesarju najljubši in se mora toraj le vsaki tega poslužiti; da je je govoril ta imeniten govornik, da vsa druga društva nič ne veljajo na slovenskih tleh, kakor ravno le društva teh podprepnikov. Drugi slavnostni govor je imel že dolgo poznani hujščki Bosina; pač pa njegov govor ni bil slavnostni, ampak popolnoma le hujškanje proti naprednakom, kateri niso pri „kmečki zvezji“ in „mladeničkem društvu“. Tudi je napadal učitelje zaradi šolskega petja. Narbolj nikakova pesem od sladkega vinca mu ne gre v glavico, katero učijo učitelji iz pesmarice otroke v šoli, katero pesem pa je visoki mož Slomšek sam rad prepeval; mislim da gospodje učitelji se držijo svojega predpisa in znajo vendar razsoditi, kaj je za mladino pohtujšljivega in gresnega. Nekdaj je bil to največji greh, ako bi se mladina na kakovi veselici zbirala, ali danes je ravno narobe, ker morajo že šolarice zvečer priti na veselico in pa proti jutri domu itd. in to lahko vsaki čitatelj razsodi, kako je to dandas za našo mladinostrupeno. Nekdaj se je govorilo od naših učiteljev, kako grozen odgovor bode dajal vsaki starši od svojega hišovanja in bode ga Bog za ojster račun tirjal. Dandas ne slišimo več teh besed, ampak, kateri starši ne pristopijo k tej današnji druhalji svojih otrok, ta so od teh voditeljev imenovani „liberalci“ in „nemčurji“ in še Bogove kaj le za ena fantalinske imena pristavlajo. Kakor je že nekoliko znano, da se je to leto ustanovilo vojaško veteransko društvo, kar je za naše obrekovalce grozen meč v srce. Ne znajo si nikjer mira najti, da bi na vse mogoče načine to društvo potepotali in osramotili, ker je ustanovljeno od takih oseb, kateri imajo popolnoma prepričanje o gospodarstvu in od vsega težnja na svetu, in se ne dajo vsakemu smrkolinu za nos peljati v njihove mreže; to tudi biti ne sme, ker to društvo je le od višje vlade dovoljeno se ustanoviti in potem mirno v tem živeti.

Gorica pri Ptuju. Ko sem šel po svojih potih neko nedeljo skozi Gorico je bila ravno veselica „izobraževalnega društva“, katero je ustanovil neki prvaški študent; ker sem imel obilo časa, sem se podal gor proti znanemu prvaškemu županu Vodošku, na čigar virtu je bila veselica. Ko stojim nekaj časa tako med ljudmi, kar zasumi med ljudmi: „Župnik se peljajo“. Res, čez nekaj časa pridrči koleselj, na katerem se je peljal župnik, mogočno pušeč cigaro liki turškemu paši; mogočno je stopil z voza in stopal bahato v sobo. Pač dava prečastiti, lep vzgled ljudem. A tedaj, ko je „kje“ kaj za dobiti pod „palec“, tedaj ti je pa dober kmetič. G. Župnik, to si budem zapomnil, kdaj si nas preziral. Kmetje, kdaj pride zopet „beračit“ po župniji, pokažite mu vrata, in dajte mu čutit, da Vi tudi razumete njegovo ravnjanje. Tistega društva, s katerim je toliko truda imel tisti golobradi študentek, bi pač bolje bilo, da bi ne bilo nikoli zagledalo belega dne, kajti odkar je to društvo v Gorici ni božjega miru. Kodar greš, povsod slišiš po vasi prepire raznih strank. Tukaj se grozi kakšen privrženec „črne sukne“ naprednemu možu, da ga bode dal v „Fihpos“ pardon „Slov. Gospodarja“ in tako se ta pesen nadaljuje, da pride do resnih osebnih razporov in vsega tega je kriv prvak, ker draži mirljubne napredne može. Toliko za danes, drugokrat več.

Tujec, ki vse vidi, sliši in si zapomni.

Sv. Bolfenc v Slov. Goricah. Sram bodi vas „hinayske pobožne“ Bolfenske klerikalce, da se še v „Slov. Gospodarju“ hvalite, kako sijajno se je meseca avgusta t. l. slavnost odkritja spominske plošče dr. Muršeca vršila; resnice pa ne upate pisati, da ste se pretepal, streljali in so si od vas tolovajsko napadeni naprednjaki, z revolverjem oboroženi, komaj življene rešili, nadalje kako se hvalete kako radi imate svoje gospode duhovnike in se pritožujete, da sicer precej mladeničev nosi mladenične znake, a jako mnogo jih je kojih prsa ne kinča krasni katoliški S. M.“ znak. Vaša ljubezen do gosp. duhovnikov je tako velika, da ste na primer na povelje župnika Ilešiča, ker je bilo njemu v korist in sovražnikom v škodo, za glažek vina, piva ali frakl šnopsa — z mirno vestjo krivo prisegli — in s tem svoj najdražji zaklad — dušo, satanu prodali, poštene farane po krivci preganjali, prekljinjali in njim celo — s smrťo grozili! Gorje takim ljudem na smrtni postelji, ker nima nobeden duhovnik pravice, jim dati za ta vnebopijoči sodomski greh svete odvezet, dokler niso popolnoma poravnali sovražnikom napravljene škode!! Ali vas ne peče vest? Iz ljubezni do sedajnega gosp. župnika jemljete vi Bišanči, naprednemu učitelju M., ki je gotovo boljši kristjan kot vi „kmečki zvezarji in krščansko-socijalni kurzovci“, po vsej sili šolsko zemljišče in sadonosnik, kar je bila že od uekdaj lastnina njegovih prednikov. Rajni gospod dr. Muršec so to šoli senkalci, vi pa sedaj siloma proč jemljete. Ja, ja, ni več svetosti priseg, testamentov! Ko bi rajni gospod tudi vedel, kako žalsto in častilce imajo in kako sramoto jim sedajni gospodar rojstne hiše dela, bi se razjokali in ne pustili v nju spominske plošče vzidati. Skoraj neverjetno, a vendar popolnoma resnično je, kar si Ti, dragi „Štajerc“, pred kratkim o surovi bandi „katoliških“ mladeničev, krščansko-socijalnih kurzovcev in udov ali odornikov „katoliškega izobraževalnega društva“ pisal. Izobraženi (?) mladeniči, pretepači na dan Murševe slavnosti, zavoljo tativne zaprt Čermelanec, kterege oče — rihtar je hodil s Perkovco in Gajserco nad Tebo, dragi „Štajerc“, a si vse vnap nagnal, posebno vi predsednik društva Fr. K. iz Biša na noge in pridno naročajte in nosite „katoliške“ mladenske „S. M.“ znake! Sašo dandas tudi največji pretepači, prešestniki in prešestnike — najboljši kristjani, če le nosijo katoliške znake in so v raznih društvin in bratovščinah. Kmečka zveza, bodi ponosna na svoje somišljenike, ki so tako hudočni, da se jih domačini, sosedi in Ptujčani grozno bojijo zaradi njihove maževalnosti in surovih napadov. Hvala Ti, dragi „Štajerc“, da se ne bojš pisati čiste resnice o pobožnih Bolfencanih!

Vuhred. — Dragi gospod urednik! Zgrabim pero z desno roko, porinem ga v črnilo in Vas pozdravim čez hrib in dolino. Ko sem bral predzadnjo številko „Marburgerce“, sem si mislil, o ti ferdamana auha, to pa tudi ni mus sein biti, to se mora hitro popraviti. S povzdrignimi tacami Vas prosim, ponatisnite v Vašem cenjenem listu sledeče punkte. 1. Ni res, da sem hotel polnoletnost doseči zavoljo tega, da mi „Štajerc“ ne more mojo mokroušenosnost naprej očitati, ampak stvar je taka. Meni gre presneto trda za ljubi denar. Zatoraj smo ustanovili v Remšniku ob državni cesti velikansko posojilnico. Zdaj pa čakam da bodo tamоnji kmetje vanjo nanosili denarja, katerega si hočem potem izposoditi; zato pa moram biti polnoleten. Zastopite? Tak je bāj. 2. Ni res, da bi bil videl na živinskem sejmu vole, ki so večji od mene, res pa je, da sem bil jaz največji med njimi. 3. Ni res, da bi mi gospod marenberški sodnik, ko sem v njegovi kancelji kadil kakor rauhfank, bil rekel, naj si raji kruha kupim, res pa je, da me je gospod sodnik iz kancelje napolid, da se je kar kadilo za meno, in sem se močno čudil, kako je to mogoče, če človek predi vleče, pa se vzadi kadi. 4. Samo to je res, da jo bom prej ko slej popihal v Prago k babici Slaviji.

Tam pa brez skrbi se fajfa kadi, Oj ti ferdamana auha ti.

Kenibus nos?

Lincoln HI. Amerika. Cenjeni g. urednik! Dovolite mi malo prostorček v Vašem cenjenem časniku. Najprve Vam poročam žalostno vest. Naš rojak Andrej Sprogar šel je pred mesecem v gozd nabirat dvije grozdje in to z večimi svojimi tovariši. Splezal je na precej visoko drevo; oberaje grozdje in nič sluteč hudega, pride mimo nek lovec, pomeri in ustreli iz puške; kakor se lovec zagovarja videl je na drevesu nekega ptica a mesto ptiča priletel je iz drevesa človeško telo; bil je naš Andrej. Prepeljali smo ga nezavestnega v bolnišnico. Angleški zdravniki so nad njim popolnoma obupali in mi izjavili, da zanj ni nobene pomoći, na kar letim ves usupnjem k enemu nemškemu, kako staremu zdravniku in ga milo prosim, naj gre z menoj v bolnišnico, če bi bilo znabiti mogoče še rešiti mlado življenje; stari zdravnik ga preiše in je kako kimal z glavo, ker kugla je bila v trebuhu; malo časa so se zdravniki posvetovali, konečno pravi moj stari zdravnik: poskusil bom nevarno delo z operacijo, kajti življenje je tako in tako pri kraju. Po operaciji se je naš bolnik precej dobro počutil, kajti bil je poln krvi, ker se mu je odprtina od zunaj zamašila; ustreljen je bil naravnost v jetre; ko ga pride drugi dan obiskat, mi je zdravnik izjavil, da njegovo življenje je najbrž pri kraju; po njegovem mnenju bi še imel le živeti 24 ur, kajti jetre ni bilo mogoče zaščiti in je kri s polno močjo odhajala. Po preteku nekaj časa pride zopet imenovani zdravnik z neko srebrno kroglo in mu jo položi na jeterno odprtino, s tem je bila kri ustavljenja in danes je že mesec dni in se že počuti klega in zdravega. Lahkomišjeni lovec je pod ključem. Sprogar je šele eno leto v Ameriki; doma na Sp. Štajerskem pri Poličanah, priden in fleten dečko in vaš somišlenik, star 26 let. — Nadalje Vam naznanjam, gospod urednik, da je denarna kriza tukaj večinoma polegla in so prišli za nas boljši časi. Po zadnjih kontroli se naše banke precej dobro stojijo. Z delom se povsod začenja; letino imamo tako dobro, žitja obilo, upati je da tudi tam ne bode prevelike draginje kajti bote lahko iz Amerike potrebno po ceni dobili. Konečno bi Vas pa prosil g. urednik, za vašo krtaco; rad bi malo pokrtači neko klerikalno trojico. Pred nekaj leti prišel je v Ameriko Janez Štefek vulgo Slovak, Simon Leskovar in za njim njegova žena. Ker je pa ta trojica tako klerikalno in sveto živila, sem opazoval njih življenje. Enkrat sem ležal v postranski sobi in navidezno spal in smrčal; na enkrat začne Janez Štefek Leskovarjo ženo nagovarjeti za prepovedane reči; a Eva se ni dolgo obotavljala. Ker se pa g. Leskovar ni nikakor mogel s svojo ženo sporazumiti, jo je poslal doma v Poličane; za njo je tudi Janez Štefek oddišel. Ker se pa Janezu Štefku vulgo Slovaku neki tam ne dopade in namerava nazaj v Ameriko, svetujem ti ko tvój prijatelj in šaf-kamerad, da se ne vrneš sem v Lincoln, kajti tukaj boš linčan. G. Leskovar ima vse pripravljeno. Zajel sem iz vrča le nekaj, a vedi, da je v vrču še veliko vsebine kar pride v priložnosti na dan!

Tvoj „šaf-kamerad“.

Na vrhuncu našega stremljenja in naših skrb na mora stati kmetijsko vprašanje. Mi moramo ustvariti samostojni in krepki kmetski stan. Že pred 60. leti, ko sem študiral v Göttingen, izpozval sem važnost agrarnega vprašanja. To mi je položil v srce moj takratni učitelj profesor Georg Hausen. Imel sem za učitelja tudi narodna ekonoma Rau in Roscher. Agrarno vprašanje je tisto, s katerim se največ pečam. Za nas je kmetijsko vprašanje tudi narodno vprašanje. Ono ima tudi odločilni vpliv na razvoj armade. Samoumevno je, da se prosti, samostojni kmetje z popolnoma drugačnimi patriocičnimi čutili za svojo domovino zavzemajo nego ljudje, ki so napol tlačani.

Rumunski min.-pred. Sturdza.

nego naš kmet. Po našem kmetu jaščo še vedno drugi stanovi ter ga izkorisčajo, kakor le znajo in morejo. Med tem ko drugod z besedo „kmet“ koga najbolj počastijo, rabi naš gospoda to besedo za onega, ki ga hoče posebno osramotiti.

Pač zadnji čas bi bil, da se kmetje tudi pri nas postavimo na noge. Ali naj še nadalje vsakdo poljubno pometa z nami? Ne! Dovolj je bilo tega!

Če hočemo dobiti kmetje več pravic in več spoštovanja, hodimo tudi mi po poti, ki so jo hodili kmetovalci v naprednih krajih. Posnemajmo Čehe, Nemce, Francoze, osobito pa Amerikanke!

Kako so prišli ti do boljšega stanja?

Pred vsem so spoznali, da človek, ki nič ne zna tudi nič ne velja. Zato so se kmetje izobrazili. Na Češkem in Moravskem najdemo zaradi tega vse polno kmetov, kmetov v pravem ponemu besede, ki so izvršili gimnazijo, realko, srednjo in višo kmetijsko šolo. Ti kmetje ne znajo samo obračati pluga, marveč tudi pero. Poglejmo, koliko imamo takih kmetov pri naš! Če je bil kedo v drugi latinski, že noče na kmetijo in naj bo ta še tako lepa. Rajši je pisar ali vojak, nego kmetovalec. Če postane pa vendar kmet, vedno misli, da je kaj vzvišenega, zato se noče navzeti kmetskega duha in tak „polučenjak“ ni za nobeno kmetsko delo. Ker nočejo naši posestniki svojih sinov izobraziti, zato nimamo tudi kmetskih zastopnikov in si moramo vedno izposojevati v ta namen može iz drugih stanov, čestokrat stanov, ki nimajo s kmetijstvom prav nobene stike. Gotovo je torej da ne pride kmetje pri nas toliko časa do svojih pravic, dokler ne dobimo zastopnikov iz svoje srede, ker le kmet ve, kje ga čevelj žuli, in dokler ne opustimo današnjega boja — za oslovno senco.

Marsikdo bo mislil, da učen kmet ni za nobeno kmetijsko delo. To ni res! Kmetskega dela sramuje se samo neumnež, pravemu inteligenčnemu človeku pa niti na um ne pride, da bi bilo to kaj sramotnega. Kdor je čital zgodovino, ta bi nam lahko povedal, koliko visokih in slavnih mož se je počelo s kmetijstvom. Dobrega dela naj se pa sploh nikdo ne sramuje. Blagor onemu, ki dela lahko tudi s telesom! Koliko jih je, ki bi radi delali, a ne morejo.

Pri nas je treba, če se hočemo postaviti kmetju na lastne noge, tudi več uzornih kmetov. V vsaki vasi bi jih moralno biti nekoliko. Ti naj bi bili potem voditelji in učitelji kmetskega ljudstva. Oni naj pokajojo s vzgledom, kako se mora dandas kmet obnašati na polju, v vinogradu, v sadovnjaku, v kleti, v hlevu itd. Ti bi morali biti toraj drugim v izgled, kajti naš prost kmet ne da se prepričati samo z besedo, marveč on hoče tudi videti. Drugod je takih uzor-kmetovalcev vse polno, zato napredujejo vsi. Tudi pri nas jih imamo že precej, toda še vse premalo.

Ti kmetje, ki so se navadno bolj s svojo pridostojnostjo in s čitanjem kmetijskega časopisa in kmetijskih knjig nego s šolo izobrazili, morali bi biti, kakor prej rečeno, tudi učitelji drugim, manj ukim kmetom. Na Češkem in Nemškem shajajo se kmetje ob nedeljah popoldne v kmetijski podružnici ali kmetijski čitalnici, kjer čitajo bolj inteligentni med njimi kmetijske članke, o katerih se potem na sploh razgovarja. Kaj delajo pa naši kmetje? Komaj konča nedeljski blagoslov, pa izginejo v krčmo, od koder jih ne zvabi zlahka niti prošnja žene, niti lačnih otrok. To pa naj bi še bilo, ako se človek drži v pijači mere, kajti vsakemu je treba včasih nekoliko razvedrilna in veselja. Marsikdo naleyše se ga pa tako, da ne zna več ne kaj govori, ne kaj dela. Tak človek mora oboleti, a z njim trpi potem družina in premoženje gre podzlo. In kaj se pri nas v krčmi vse govori? Drugod gredo kmetje včasih tudi v krčmo, toda tu premetajo kmetijska vprašanja, pri nas pa večinoma — politiko in sploh reči, ki niso za kmeta. Tu je treba, da nastopajo kmetovalci, ki so se že zavedli svojega stanu. Tudi pri nas vpeljejo naj se povsod nedeljski sestanki, kjer naj se predavajo ali čitajo kmetijska vprašanja in kmalu izgine iz naše hiše nemili gost, ki mu pravimo siromaštvo in če se kmetje povspemo do večje izomike, spoštovali nas bodo tudi drugi stanovi,

a mi jim ne bodo vedno le tlačili, marveč zlepa ali zgrda, dobiti moramo ono, kar nam pritiče — pravico.

K srbski trgovinski pogodbi.

18. dne avgusta t. l. je srbska skupčina sprejela trgovinsko pogodbo, sklenjeno z avstrijsko-ogrsko vlado, kar je dalo industrijskem in veletrgovinskim krogom povod, da so od vlade takoj zahtevali, naj stopi pogodba na podlagi oblastitvene postave nemudoma v veljavo. Na drugi strani pa so zastopniki agrarnih strank vplivali na ministerskega predsednika, da bi na ustanovenični rešil pogodbo. Torej imamo tukaj nasprotje med industrijskimi in agrarnimi interesimi in sedaj je naša naloga, da tukaj razložimo, pojasnimo in odpravimo nasprotstva.

Pooblastitvena postava, ki daje vladu pravico, da sklene še ne rešene pogodbe z inozemstvom, je z dne 21. decembra 1907, a ima izrecno omemljino pripombo, da se morajo vse podobde, ki se raztezojo ali ki bi naj veljale dalje ko do 31. decembra 1908, na vsak način rešiti prej ustavno. Pri trgovinski pogodbi pa ni določen nikak provizorij, kajti, ni se sklenilo, da naj velja le do konca tega leta, ampak ona bi naj veljala za dobo 10 let. In zaradi tega se krije zahteva agrarne popolnoma z besedilom pooblastilne postave. Že, ko se je ta postava sprejela, je sklenila zbornica resolucijo, ki je bila naperjena proti eventualni popustitosti na polju uvoza živine in mesa iz balkanskih dežel v 9. juliju t. l. je protestirala proti agrarna zveza proti temu, da bi se trgovinska pogodba s Srbijo rešila na podlagi pooblastitvene postave.

Kar se tiče pogodb same, pa bo gotovo zadostovalo, če v sledenčem na kratko obrazložimo vzroke, zakaj so avstrijski kmetovaci bili proti tej pogodbi.

Pred vsem moramo opozoriti na to, da je naš izvoz živine v Nemčijo in v Švico zaradi neprimerne izvanih carin zelo nazadoval. V »Fremdenblatt« je izšel pred kratkim članek poljedelskega ministra dr. Ebenthala, v katerem pravi minister, da smo poslali leta 1907, 100.098 glav živine manl v Nemčijo; denarja smo dobili za izvoženo živino 395 milijonov manj. Če še vračunamo izvoz konj in izvoz v Italijo, se je znižal naš izvoz v celoti leta 1907. za 678 milijonov kron. Ker pa se lahko statistično dokazlo, da mora naša monarhija izvažati živino, je pač popolnoma naravnno, da upliva doma zaostala živina neugodno na ceno živine. K temu še pride, da je letos zaradi dolgotrajne suše nastopilo občutno pomanjkanje krme, tako da se je ponujalo še več živine za prodajo, kar pa zna dovesti do velikega poloma v trenutku, ko bodo vsled uveljavljene trgovinske pogodbe s Srnijo upanje na boljše cene uničeno. Posledice te pogodbe pa se ne bodo kazale samo v tem, da bo prišla večina za prodajo določene živine na dunajski sejem, ampak tudi v tem, da bodo za Srbijo zahtevale tudi druge balkanske dežele, Bulgarija in Rumunija, za sebe iste ugodnosti.

K vsemu temu se pride drug moment. Če lahko verujemo poročilom raznih dnevnikov, se je Srbiji dovolilo, da sme dovoljeno množino mesa uvažati ne s carino za meso, ampak za živo blago. To bi bila velika ugodnost posebne vrste, s katero bi se znižala carina za meso, ki znašaj sedaj 30 K za meterski stot, za dobro polovico. Jasno je, da bi ta ugodnost pripadla nazadnje le tudi drugim državam, s katerimi smo v pogodbeni zvezi, ampak sploh vsem onim, s katerimi se urejujejo naše trgovinske zveze le na podlagi večjih upodnosti.

To so nakratko glavni pomisliki, ki govorijo z gospodarske strani proti trgovinski pogodbi s Srbijo in ki so tem lažje umljivi, če si predočimo, da se je z mnogim trudem in delom okrajev, dežele in države in z velikimi žrtvami vendar enkrat posrečilo, da smo našo živinorejo dvignili na višjo stopnjo, kar pa bi bilo popolnoma brez pomena in brez uspeha, če se naša bojanzen urešniči.

Tudi moramo kar tukaj konstatirati, da je trditev, ki jo zastopa pogodbi prijazno časopisanje, da se moramo čuditi, da ogrski živinoreji, ki bi jih uvoz vendar občutnejše zadel ko pa avstrijske, niso proti pogodbi, da je ta trditev po najnovejših poročilih v listu ogrskega dejavnega kulturnega sveta nerenesiča, ker se pravi v listu tega društva, da pomeni uvoz živine hud udarec za ogrsko živinorejo in da se mora delati z vsemi močnimi zoperi do določbo v pogodbi.

Res je, da imajo razlogi, ki jih navajajo industrijski krogri za pogodbo, marsikaj na sebi in želeti bi bilo, da bi ne bi tako nastrotje med industrijetci in agrarci. Vendata pa za narodnega gospodarja, ki gleda vso stvar z vzvišenega stališča, ne bo težko, v tem naprotovanju različnih mnenj zadejni prav. V tem oziru opozarjamo samo na profesora dr. Oldenburga, ki določa za industrijski razvoj v svoji knjigi »Deutschland als Industriestaat« slednje meje: »Trdno pritičje narodnega gospodarstva tvori kmetijstvo, ki nosi industrijo na svojih ramah. Dokler še ni vsa zemlja pozidana, se lahko širi pritičje do meje dežel; če se na ta način razširi podlaga, se lahko razširi tudi prvo nadstropje: industrija. Dalje, kjer ni kmetijske podlage, se industrija ne more širiti, razun če živi njeni ljudstvo od inozemske hrane in če je nekake vrste izvoza industrije, ki dela na inozemstvu in se od njega živi. Na ta način se razraste industrijsko nadstropje stransko daleč čez meje v inozemstvo in sloni na umetnih stebrib, ki jih tvori inozemska trgovina in ki stoje na tujih tleh. A ti stebri stoje na tujih tleh le tako dolgo, dokler dovoljuje lastnik tujih zemelj. Če hoče enkrat sam rabiti dotično zemljo, izgine steber, z njimi pa izgine tudi nadstropje.«

Da je to naziranje pravilno, o tem ne bo dvomil nobeden pameten naroden gospodar ali polilik; zato pa

Kmetje drugod in pri nas.

Če se ozremo nekaj po svetu, vidimo, da so si znali pridobiti kmetje po nekaterih krajih več samostojnosti, pravice in spoštovanja,

se mora zahtevati, da se bori pri sklepanju o trgovinski pogodbi s Srbijo tudi na to oziralo.

Član družbe.

Trgovinska pogodba je stopila med tem na po-dagi pooblastilne postave dne 30. avgusta provizorično do 31. decembra 1908 v veljavo.

(Opomba uredništva.)

Novice.

Trgatev. Lepi krasni časi trgatve so pričeli. V vinogradih streljajo, mladina vriska in poje, in grozd za grozdom romo pod prešo, da nam s svojo krvjo oslajša življene ... Trgatev! Naj-krasnejši čas celega leta! Koliko življena in koliko veselja je od tebe odvisnega! Življena, — kajti ti si plačilo za celo leto truda in dela. Dragocena kapljica je sok grozja; — kri, znoj kmeta je to, — čimlepša je trta, temveč dela in trpljenja kmetovega je zahtevala ... Gospoda v velikih mestih piše zlato vinsko kapljico iz zelenih naših goric. Kristalni kozarci žvenketajo in hvalospevi naši trti donijo do stropa —

„Oče nebeški zdaj
še en kozarček daj —“

— a nikdo, nikdo se ne spomni na vstvaritelja te krasote, na kmeta, ki je delal in trpel in se mučil in tresel pred nevihto in molil iz vročega srca k Večnemu, naj mu ohrani nežno rastlino do sadu ... Kmet-vinogradnik, ali ne čutiš ponos v sebi, ko vidiš, da se raduje celi svet nad tem, kar je tvoje delo vstvarilo, izsesalo iz zemljice? Kmetski ponos, vzdrami se v času trgatve, ko zavlada po celem svetu veselje, ker si bil ti priden, — razkošje, ker se si se ti celo lete mučil, — sreča, ker si šrtoval ti kmet nehvaležnemu svetu svojo kri ... Bodi nam pozdravljen, krasna trgatvev, ki nam dokazuješ moč kmeta, ki nam daješ veselje za zeleno domačo grudo, — ti trgatvev, ki si praznični čas ... Mladina, raduj se, trgatvev je krasna!

Vinogradniki! Pričela se je vinska trgatvev in kmetje že prihajajo v mesta, da bi prodali svoj vinski mošt. Trgatvev je v splošnem imenitna in izpoljuje pač vse nade. Tudi kako v letošnjem pridelku je tako, da simeimo z njim zadovoljni biti. Ali na nekaj moramo vinogradnike vendar opozoriti! Kakor znano, velja zdaj že nova vinska postava in tudi kletarski nadzorniki so že imenovani. Opozarjam že tedaj kmety, naj se nikar ne pustijo zapeljati, da bi mescal i in kvarili vina. Zlasti prosimo kmety v njih interesi, naj ne mesajo vinskega mošta z sadnim moštom. Prišli bi v hudo kazen in imeli veliko škodo. Tudi glede cene naj se kmety preje posvetujejo z strokovnjaki. Tja v en dan ni treba vina prodajati. Cene se lakko izve! Torej še enkrat: vinogradniki, pozor! Trgatvev je šele dobra, kadar imate — denar v žepu!

Psovke dokazujojo po navadi pomanjkanje resnih argumentov. Clovek, ki ve, da je v krvici in ki je dovolj nesramen, da tega ne izpozna, psuje in vpije. Približno na tem stališču stojijo tudi prvaški listi. Edino z navadnimi psovki, kakor se jih čuje le v predmestnih krčmah, hočejo svojim čitaljem pesev v oči natresti. Vbogi čitalatelji prvaških zakotnih lističev, kako se nam smilite! Vi še ne čutite, za kako neumne vas imajo uredniki vaših lastnih časopisov! ... Nam je pač vse eno, ali nas ti prvaški časnikarski poštenjakoviči hvalijo ali pa psujejo. Za te ljudi imamo le pomilovalni nasmej. In čimbolj nas psujejo, tembolj čutimo potrebo pametnega naprednega dela. Čimbolj kričijo, tembolj dokazujojo svojo onemoglost. Čimbolj se jezijo, tembolj kažejo otročjo svojo slabost, smrkolinsko svojo naturo. Vsaka psovka, ki jo napišejo naši nasprotniki, je le dokaz, da so s svojimi argumenti pri kraju in da le pljujejo ogenj ter žveplo, ker ne znajo drugačega. Bal se teh groženj nikdo ne bode! Presneto otročji bi moralo biti, ko bi se zbalili na primer enega Spindlerja. Ta študent si pač preveč domišljuje. On hoče biti ne vemo kaj. Menda izveličar ali prerok slovenskega naroda. Pač revno, žalostno bi moralo biti to slovensko ljudstvo, ko bi bilo odvisno od takih prerokov in izveličarjev. Gospod Lojze Spindler naj se imenuje Vekoslav ali kakorkoli hoče, zato je v javnem življenu spodnje Štajerske vendar le — ničla. In čez to dejstvo mu ne pomaga nobena psovka, pa če je še tako nesramna, nobena laž, pa če je še tako neumna

in gorostasna. Lojzek, ne smeši sam svojo osebico, saj vendar veš koliko veljave ti gre! Saj ve danes vendar vsakdo, da si le hlapček prvaških dohtarjev, da moraš plesati, kakor živijo prvaški dohtarji, ker bi drugače dobil brco, kakor si jo svoj čas dobil od uredništva „Domovine“. Mi se s tako malenkostno osebico, kakor je ta Spindler, res ne bodemo več pečavalni. Škoda papirja in tinte! V splošnem pa ponavljamo prvaškim listom: Le psujte naprej, vsaka vaših neumnih, surovih psovki pada na vas nazaj in prišel bode čas, ko se bodelte prvaki v lastnem blatu zadušili ...

Iz Spodnje-Štajerskega.

Smrtne obsodbe in grozilna pisma so dobili, kakor smo že poročali, nekateri možje, katere imajo prvaški hujškači za voditelje naprednega gibanja. Tako je dobil župan Ornig od nekega „anarhističnega društva“, ki pa je čudom čuda v prvaških rokah, smrtno obsodbo. Istotako g. dr. Plachki in urednik g. Walter v Celju. Posebno piko imajo ti fantalini seveda tudi na našega urednika g. Linhartu, ki je dobil skupno 26 grozilnih pisem. Na vsa ta otročje-falotska pisma imamo seveda samo en odgovor in to je — zaničevanje. Fej čez take ljudi, ki grozijo z umorom! Fej čez te strahopetneže, ki jih je le gobec in nič druzega!

Kaznovani prvaki v Sevnici. Kakor znano, je bila nemška šola v Sevnici že davno prvakom trn v očesu. Sovražili so jo v dnu svoje duše. In sovražijo jo še danes. Kajti ti ljudje dobro vedo, da bi se ljudstvo že davno otrešlo prvaškega jarma, jarma izsesalcev in pijavk, ko bi se pridobil potom nemškega jezika potrebne izobrazbe. Že pred dvema letoma so napadli nahujskani sevnški prvaki nemške šolske otroke. Kako surov mora biti odrašen človek, ki se ne sramuje, izpustiti svojo narodnjaško jezo nad nedolžno deco! In vendar se je to že v Sevnici zgodilo. Ko pa so se pojavili zadnji izbruhni prvaške gonne in so zaslepljeni ljudje razbijali tujo imetje, hoteli so pokazati tudi sevnški „narodnjaki“ svojo „prepričanje“. Ali imeli so smolo. Sodnija jih je zasačila, obtožila in obsočila. Ravnova ta slučaj nam dokazuje dva dejstva. Prvič dejstvo, da kmetje, sploh široka masa slovenskega ljudstva nimata ničesar opraviti s temi brezvestnimi napadi in da imamo na Štajerskem le nekaj zločinskih hujškačev, ki se s takimi napadi pečajo. Drugič pa, da imajo prvaki največjo jezo na nemške šole. Oni se bojijo te nemške šole, ako ravnova jo rabijo sami za se in za svojo deco. Bojijo se te nemške šole, ker dobro vedo, da se da le neumno ljudstvo izkoristi in v narodnjaške namene zlorablji, — pametno ljudstvo vzame metlico in pomeđe s temi narodnjaško-bedastimi smeti ... Kakor smo že poročali, so napadli sevnški narodnjaki ponoči nemško šolo in razbili poslopju okna. Ali bili so zasačeni in so se moralni pred sodnijo za svoj junaški čin zagovarjati. Toženi so bili sodniški pisar Friderik Visjak, v državni tiskarni na Dunaju uslužbeni Gustav Simončič, ljubljanski plakater J. Smolej in mlinar Anton Poljanec. Zadnji je precej premožen; ko so ga zaprli, našli so pri njemu 2.500 kron denarja. Obtoženci so se delali seveda za nedolžne in so metali krivdo eden na drugačega. Vsi so naglašali, da so bili nahujskani in pijani. Seveda, najprve napravijo ti junaki nesramno lumparijo, potem pa prosijo za milost, češ da so bili pijani. Priče so izpovedale, da se je vrglo proti šoli 15 težkih kamenjev in ciglov; nekateri teh kamenjev so bili do 2 kil težki. S takimi rokovanjaškimi čini so hoteli prvaki v Sevnici svojo „narodnost“ dokazati. Nemške priče, zlasti g. nadučitelj Tomi-tuh so vkljub temu sodnike za milost prosile. In res so bili obdolženci milostno kaznovani. Poljanec je bil obsojen na 4 tednov ječe, Visjak in Simončič vsak na 3 tedne ječe, Smolej pa na 14 dni zapora s trdim ležiščem. Tako si bodojo ti tički že zapomnili, kaj se pravi drugo lastnino poškodovati in hujškače poslušati. Žal da se tiste lopevne more zapreti, ki so pravzaprav glavni krivci in ki sedijo v uredništvtih prvaških listov ...

Napad na Brežice? Sprejeli smo nesramni in naravnost krvoloci spis, ki so ga izdali brežiški prvaki, da bi nahujskali kmetsko ljudstvo za napad Brežic v nedeljo 11. t. m. Hujškanje

teh brezvestnežev je tako nesramno, da se prvaki sami bojijo prevzeti odgovornost za svoje zločinsko ravnanje. Zato so pustili dotični list v neki tuji hrvaški tiskarni tiskati. Mi opozarjam kmete brežiškega okraja, naj se ne pustijo nahujskati in naj držijo tudi svoje sinove doma! V Brežicah je vojaštvo in škoda je krvi prelivati za podle, prvaške hujškače!

Proti nemški šoli v Hrastniku delajo prvaki, zlasti Roševi pobje, z vsemi močmi. Malodane obljubujejo nebesa vsakemu, ki ne pošila svojih otrok v nemško šolo. Ali vse jim nič ne pomaga. Letos se je v hrastniško šolo še 15 otrok v eč kot lani vpisalo. Le tako naprej, prvaki.

Sejem v Ptiju. Živinski in svinjski sejem, ki je bil obenem tudi sejem s konji in žrebenami, in ki se je vršil 7. oktobra se je dobro obnesel. Prignalo se je 180 konj, 750 komadov govede in 680 prašičev. Trgovina je bila pri navadni ceni dobra. Prihodnji svinjski sejem se vrši dne 14. oktobra 1908. Ostale tržne cene (katere smo objavili v zadnji številki v posebni tabeli) se niso spremene.

V st. Ilju v Slov. gor. se vrši potovalno zborovanje kmetijske podružnice pri St. Ilju v Slov. gor. v nedeljo, 18. oktobra t. l. ob pol 3 popoldne v gostilni gospoda Ornikar na Jarrenini. Govoril bo deželni potovalni učitelj za živinorejo, gospod Martin Jelovsek o pomoči pri porodih živine in o prvi pomoči pri nezgodah. P. n. člani kmetijske podružnice in kmetovci so uljedno vabljeni, da se zborovanja udeležijo v kolikor mogoče velikem številu.

Lepo! Kakor znano, je napovedal svoj čas prvaški kamnosek Čamernik v Celju konkurz. Vsled tega se mu je tudi koncesija za obrt odtegnila. Zdaj ga je pa rešil neki nemški kamnosek Fellner iz Lipnice. Le-ta je posodil banker-rotemu Čamerniku svoje ime, tako da ta zopet lahko svojo obrt izvršuje. V sili so torej Nemci tudi najbolj zagrinjeni pravku dobrui, kaj-ne?!

Posl. H. Wastian je imenoval mariborsko pevsko društvo za svojega častnega člana. Čestitamo!

Niti ženske jim niso svete. Neki neznani prvaški falot je napadel v celjski okolici hčerkom napredne družine in jo hotel usmrtriti. Žendarmerija išče falota in upamo, da ga bode tudi dobila. Torej tej bandi niti ženske niso svete. Sram jih naj bode, teh pouličnih falotov!

V Vojniku bode ustanovilo nemško šolsko društvo novi nemški otroški vrtec.

V Rogasčku Slatino je prišlo do 30. septembra 3050 strank s skupno 4442 osebami. Kakor se vidi, se ta izvrstna kopelj prav krasno razvija, kar je gotovo celemu okraju le v dobiček.

Vlak je povozil beračico Uršo Cmok i sv. Jurja ob j. žel. Mašina je vlekla nesrečnico 10 metrov dolj. Seveda je bila takoj mrtva.

Iz drevesa padel je posestnik Maks Čater na Pečovniku pri Celju. Padel je tako nesrečno, da je v dveh urah umrl.

Umrl je v Laškem trgu g. župnik Zuža. Bil je pravi, dobar duhovnik in vse žaluje za njim. Bodti mu lahka domaća zemljica!

V Konjicah je umrl posestnik g. Joh. Walland v 86. letu svoje starosti. Bil je eden najznamenitejših meščanov v Konjicah. Čez 50 let je sodeloval v občini. Pravi poštenjak in krepki značaj je bil pokojnik N. p. v m.!

Iz ljubosumja je hotela žena H. v Brežicah neko drugo žensko ustreliti. Zadela pa ni dobro. O ti presneta „Eifersucht“!

Iz Koroškega.

Št. Vid v junske dolini. Lep gospodek je vsakakor naš župnik Jožek Svaton. Kakor znano nima mož imenitno piti; 25 steklenic pive na enem sedežu niti ni preveč. Ali to ni še najhujše. Mož se peča tudi s politiko. Svoje politične nazore pa hoče drugim ljudem na ta način v glavo prisiliti, da jih pretepava, suje in telesno poškoduje. Da je to istina, nam dokazujojo zadnji slučaji, ki so se dokončali na sodniji. Dne 22. 7. t. m. se je nameč vrsila pri sodišču glavna razsprava proti fajmoštru Svatonu zaradi pretepavanja enega svojih faranov po imenu Aleks. Wrien. Župnik je bil obsojen na 20 kron globe odnosno 48 ur zapora. Ta duhovnik krščanske ljubezni je zoglj iz hudo bije po noči ob 10. uri dotičnega farana na prostem

napadel, vrgel na tla in ga s pestmi pretepel, kakor delajo to tolovaji in ubijalci. Čudno je bilo, da je prva sodnja tako milo sodila in duhovniškemu pretepaču tako malo kazen naložila. Župnik Svaton pa je bil celo tako predoren, da se je proti krividi in kazni pritožil. Pritožbo je pa vložil tudi državni pravnik. Vzklicna razprava se je vršila dne 4. 9. 1908 v Celovcu. Pritožba župnika-pretepača je bila seveda zavrnjena. Pač pa se je ugodilo pritožbi državnega pravnika in je bila župnikova kazen zvišana na 60 krov globe odnosno 3 dni zapora. Hm, hm, to si pač Svatonček niti sanjati ni pustil. Njegovi farani pa so baje zelo zadovoljni s to razsodbo. Zdaj bode župnik vsaj vedel, da tudi on ne sme pretepelati in da smo pred postavo vi ednaki . . .

Velikovec. Sprejeli smo od prvaškega g. Steržeta slediči „popravek“, ki mu ga je skrupalj gotovo kakšni farček, ker je sam premalo izobražen: „Slavno uredništvo! Sklicuj se na 19. tisk. zak. z dne 17. 12. 1862. blagovolite z ozirom na Vaš članek Velikovec v Vašem listu „Štajerc“ z dne 6. sept. 1908. št. 36 objaviti na istem mestu in z istim črkami v prihodnih ali naslednjih številki slediči popravek. Ni res, da jaz uboge kmete, kateri so v stiskah tako podpiram, da jim 22 goldinarjev za met. ent. plačujem.“ Res pa je, da pod 33 do 35 goldinarjev za meterski cent še nisem kupil živine. — V Velikovcu dne 25. sept. 1908. — A. Sterže. — Mi temu „popravku“ seveda niti pitice ne verujemo. Naš dopisnik nam bode že povedal imena tistih kmetov, katerim je Sterže na tako krščanski način pomagal. A potem se pomenimo o stvari nadalje!

Po svetu.

Kamenje na vojake metal je v Ljubljani pri zadnjih izgredih tiskarnarski učenec Kadunc. Mležozobni fantek je bil obsojen na 14 dni zapora. 25 po zadnici bi bilo morda bolje.

Ljubi „Štajerc!“ Dve ženski sta se pogovarjali. Prva vpraša: „H kateremu gospodu greš pa ti k spovedi, gospoda Maier? Jaz grem k patru Ozufiu.“ — „Ne, ne“, pravi druga, „jaz grem k patru Kozimu; ta me vpraša za tako lepe grehe, da se čutim takoj za 30 let mlajša . . .“

O mašini za košnjo.

Ako si hoče kdo mašino za košnjo (Mähschchine) nabaviti, naj napravi preje proračun po 1. izvršitev začlenjenega dela z mašino; 2. izvršitev istega dela brez mašine. Ako se pregleda uspehe obeh teh računov, prišlo se bode tudi do sklepa, je li je nabava mašine za košnjo koristna ali ne.

Ako imamo posestvo z 3,6 hektarjev travnikov, ki se dajo dvakrat kosit, potem znašajo srednji troški košenja sledeče svote:

1. Z m a š i n o z a k o š n j o.

Mašina za košnjo po 240 K, 5% obresti K 12—				
Zavarovanje proti ognju 1%	—24			
Amortizacija 5%	24—			
Popravki 5%	12—			
2 konja po 1½, dneva = 3 konjskih dnij. Mrva in otava skupaj 6 konjskih dnij. dnij. po 4 K 80 h	28.80			
1 hlapce 3 dni po 4 K 80 h	14.40			
Razne potrebščine	3.84			
Troški košnje z mašino znašajo torej skupaj	K 95.28			

2. K o š n j a s k o s o.

Košnja 3,6 hektarjev travnika (mrva in otava) zahteva 20 moških delavnih moči po 5 K 70 h = 115 K 52 h. Pri košnji z mašino nam pride torej delo za okroglo 20 K 70 h ceneje nego pri košnji s koso. Ozirati se mora tudi na to, da je košnja z mašino veliko hitreje končana. S tem se prepreči, da bi postala krma trda, kar zmanjša njeno redilno vrednost.

V splošnem se torej lahko reče: ako imamo 2½ do 3½ hektarjev travnika, potem se na vsak način rentira nabava mašine za košnjo.

Razvoj melijorizacij na Štajerskem.

Veselo je, da je tudi v letih 1905. in 1906. melijoracijstvo na Štajerskem stalno napredovalo.

Tako je znašalo v letu 1905. število prošenj za melijoracijiske načrte 289, leta 1906. celo 330, leta 1904. pa samo 221. Vedno napredovanje prošenj nam daje pravico sklepati, da se zanimanje za melijoracijo med kmetovalci vedno bolj širi in da bo to napredovanje stalno.

Zadružniški načrti so se v dobi, o kateri poročamo, popolnoma izvršili in že ogledali in odobrili.

št.	Okraj	Zadruga	Melijorizi-	Dejanjski
			rano površje ha	stroški K vin.
1	Fehring	Perlstaín	6—	1701 73
2	Fürstenfeld	Dietersdorf	17 06	5208 95
3	Fürstenfeld	Tauendorf	68 33	22008 32
4	Fürstenfeld	Obgrün	9 65	3996 92
5	Fürstenfeld	Söchau	24 74	7863 50
6	Gradec-okoilca	Dobl	19 18	6711 70
7	Hartberg	Unterrohr	13 75	2410 48
8	Hartberg	Neudau	60 73	16551 24
9	Hartberg	Waltersd.-Sebersd.	11 67	3576 77
10	Lipnica	Ragnitz I.	16 20	7906 81
		Skupno	247 31	77936 42

Manjših melijoracij (načrtov posameznih kmetovalcev) se je v letu 1905. izvršilo 155 s skupno površino 187 ha 26 a in stroški 78.569 kron 62 vin., leta 1906. 224 s skupno površino 318 ha 58 a in stroški 127.511 kron 91 vin., torej skupno 379 s skupno površino 505 ha 84 a in s skupnimi stroški v znesku 206.080 kron 63 vinarja.

Da dobimo pregled o melijoracijskem delovanju po posameznih okrajih, pokažemo tukaj v tabeli število malih melijoracijskih načrtov z površino in stroški, pregledno urejeno po posameznih okrajih :

št.	Okraj	Melijorizi-	Zboljšana	Stroški
		rano načrtov ha	površina a	stroški K vin.
1	Birkfeld	7	3,52	1666 40
2	Deutschlandsberg	1	—05	360 15
3	Kozje	1	—45	198 91
4	Ivnica	4	5,12	1379 44
5	Fehring	37	41 61	22472 —
6	Feldbach	21	25 16	13529 82
7	Ormuž	2	1 94	1315 24
8	Frohnleiten	1	1 80	570 —
9	Fürstenfeld	89	116 32	51059 67
10	Gleisdorf	29	36 66	16736 33
11	Konjice	8	23 20	7680 07
12	Gradec-okoilca	5	11 05	4883 67
13	Hartberg	27	26 17	8328 51
14	Irdning	11	12 26	36325 58
15	Judenburg	6	18 —	5662 55
16	Kirchbach	9	7 82	2927 63
17	Knittelfeld	2	1 95	692 20
18	Lipnica	1	3 17	875 90
19	Ljubno	5	14 23	5902 93
20	Liezen	2	3 28	1556 47
21	Ljutomer	2	2 30	876 97
22	Murau	1	1 60	550 —
23	Neumarkt	11	22 59	6547 95
24	Obdach	7	12 18	4807 64
25	Oberwälz	17	23 17	7172 28
26	Oberzeiring	2	1 83	749 79
27	Ptuj (Haloze)	11	9 79	6043 34
28	Pöllau	6	7 08	2558 49
29	Radgona	1	2 50	111 55
30	St. Gallen	1	2 83	820 —
31	Šmarje pri J.	2	1 88	585 83
32	Schlaining	6	7 37	2883 02
33	Stainz	32	36 88	14084 93
34	Weiz	2	6 04	1826 12
35	Slov. Bistrica	1	—50	856 28
36	Slov. Gradec	9	12 54	4175 97
	Skupno	379	505 84	206080 63

Največ melijoracijskega dela je bilo, kakor se vidi iz tabele, v okraju Fürstenfeld. V mnogih okrajih pa se melijoracija takorekoč še začenja.

Povprečno lahko računimo, da je na podlagi melijoracij Štajerska v letih 1905. in 1906. pridelala za 124.000 K več pridelkov.

Da se izobrazijo preddelavci pri melijoriranju, so se, kakor druga leta vršili drenažni tečaji in sicer leta 1905. na Preski, okr. Ljutomer, leta 1906 pa v Lieznu in Gr.-St. Florjanu.

Razen tega se je vršil na Spodnjem Bregu pri Ptaju z viničarskimi učenci tamoznjih deželnih trsnic in v Gornji Radgoni z viničarskimi

ucenci drugih deželnih viničarskih šol po eden šest dni trajajoč tečaj o zazidavi zemeljskih usadov v vinogradih. V Gradcu, 8. marca 1908. Rudolf Werner, dež. kult. inženjer.

Veliko posestvo ne daje vedno velikih dobičkov.

V vsakdanjem življenju vidimo prav mnogokrat, da izhajajo kmetovalci na srednjem, da dostikrat celo na majhnem posestvu mnogo laže, kakor oni, ki imajo obširno premoženje. Uzrok, odkod to prihaja, ni težko izprevideti. Kmet z majhnim posestvom zamore vse mnogo laže pregledati in drugič, kar je še bolj važno, on zamore izvršiti večino opravil sam ali s svojimi otroci. Tuje delavske moči stanejo dandanes mnogo denarja in zraven tega se jih tudi težko dobi. Zato mora vsak gospodar dvakrat premisliti, predno kupi nov kos zemljišča z namenom, da bi povečal svoje posestvo. Kdor obdeluje svoje polje in travnike, kakor se tiče in tudi v hlevu in na domu sploh dobro gospodari, bode gotovo boljše izhajal, nego da se loti obdelovati preveč in zanemari radi tega celo premoženje.

Tu pa tam misli kak kmetič, da mora povečati število travnikov in ž njimi število živine, ko se povsod govor in čita, da nosi dandanes živinoreja največ. Dobro! Cena žitu na dandanes tačka, da bi se moral vrniti k staremu kmetskemu ponosu, po katerem velja oni največ, ki je obsegjal največ zrnja. Predno pa se je namenil gospodar kupiti travnik, pomici naj še dobro, ako ne bi zamogel dobiti več in boljše piče na kak drugi bolj ceni način. Marsikater kmet ima travnik, ki bi se dal s primerno obskrbilo in z gnojenjem tako zboljšati, da bi pridelal potem na njem lahko dvakrat toliko, kot prej. Ako potrosi n. pr. na tak travnik 10 q Tomasove žlindre in ravno toliko kajnita, ima približno 120 K stroškov. To pa niso še davno obresti one glavnice, ki bi jo stal travnik, ker prihajajo k tem tudi prepisnina v zemljišču knjigo, davki itd. Pa ne misliti, da hočemo s tem reči, naj kmet popolnoma opusti dokupovanje primernih zemljišč; ne, če mora kupovati na dolg, potem ga požrejo — kakor se navadno govor — obresti in več stroški za delavske moči. Nič ne pomaga, upniki so soposestniki take zadolžene kmetije in čestokrat se dogaja, da se mučijo kmetje od leta do leta samo za svoje upnike in razne posojilnice.

Kolikokrat se sliši v vsakdanjem življenju: „France mora iti pod zlo, ako bo obdeloval še nadalje toliko zemljišča, kakor do sedaj. Lahko bi se rešil, če bi zmanjšal kmetijo tako, da bi jo lahko pregledal in bi delal s svojimi delavskimi močmi“. V tem je skrita gola resnica. Srečen je oni kmet, ki zamore s svojo družino gospodarji. Domači ljudje si lahko prikratijo, kakor hočejo, osobito pa pri hrani. Saj je znano, da mora marsikater gospodinja samo radi poslov boljše kuhati. Družina dela občasno žetve in drugih silnih opravil rada kako uro dalje; posli in težki pa že mrmljajo in posnemajo rokodelce, ki vržejo, kakor udari ura, svoje orodje in rok. V kmetijstvu pa ni to vselej tako lahko, da se zamore razdeliti čas dela po urah.

Kdor nima torej dovolj kapitala na razpolago in kdor živi v krajih, kjer so delavske moči redke in drage (in kje niso dandanes?) pomici naj prav dobro, predno poveča svojo kmetijo. Ako povečamo kmetijska zemljišča, povečati moramo v največ slučajih tudi hlevne in druge gospodarske prostore. Kdor si pa kupuje hišto ali ga mora celo na novo zidati, ta zna, koliko to stane! Če se počutiš toraj na svoji majhni kmetiji primeroma dobro in izhajaš povoljno, drži se je! Že marsikedo je padel radi nepremišljenega večanja kmetijskega gospodarstva v dolgovem in je šel pod temi pod zlo!

Te vrstice naj bodo opomin za previdnost. Nikakor pa ne misli pisec teh vrstic, naj pusti vsakdo v vseh razmerah vse pri starem! R.

Gospodarske.

Kaj bo letos z živino? Temu vprašanju naj letos posvetijo vso pozornost posebno oni vino-gradniki, ki jih je suša občutno zadebla. Deževje v avgustu nam je nevarnost, da nam lahko posmanjkuje krma, bolj prikrilo ko pa odpravilo. Krme,

Jos. Kasimir

trgovina z mešanim blagom

nasproti W. Sirk's Hl. in filialka nasproti minoritske cerkve preje O. Gossner

v PTUJU

priporoča svojo bogato zalogo v špecerijskem, materialnem, barvнем, galanterijskem, kratkom in rezinem blagu, **80% jesihova kislino**, laško, bučno in namizno olje, vse vrste moke, riža, kave, čaja.

Novost!!

Novost!!

Podagrin kopaljna sol

Lakulus ter klajno apno (Futterkalk) za svinje, izganje v steklenicah ter vse drugo pri najboljši in najcenejši postrežbi.

Čevljel!

Priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih obuval, kakor moških, ženskih in otročjih čevljel domačega in tovarniškega dela po vsakovrstni ceni. Vse to se dobri in kupi pri gospodu **Ivan Berna**, Gospodska ulica št. 6 v Celju.

408

Pri letosnji draginji

Se zamore stediti le pri dobrem nakupu. Pokrijte torej svojo potrebo na perlu za postelj in telo, na oblike za gospode, dame in otroke, na potrebujoča za neveste samo direktno pri fabrikantu. Pisite nam in pošljemo vam.

zastonj

in poštne prosto naš najnovnejši krasno ilustrovani umetno tiskani enak. Iz njega priporočamo posebno:

44 vinarjev Ostanki (resti) 44 vinarjev

pri metru **brez napak** pri metru

6-12 m dolgi po izvolitvi v lodnu, barhentu za oblike, flanelu za srajce, štofni za zimsko obleko, caig za postelj, oksford, plavi druk, piše, štofni za bluze, caig za predpasnike, antlje, vse garantirano čisto-barvno.

Zenske bluze v voljni ali barhentu, moderno, solidne, vse velikosti od K 3-50 naprej.

Zenske trikotne srajce zelo gorke . . . od K 2-30 naprej. Zenske trikotne blace, mehke za zimo . . . od K 1-70 . . . Neške trikotne srajce z ovratnikom ali brez . . . od K 2- . . . Neške trikotne spodnje blace, debele in gorke . . . od K 1-50 . . . Ladij mantejli za dečke za 6-13 letne . . . od K 6-50 . . . Moski lodni mantejli za vsako velikost . . . od K 11-40 . . . Zenska zgornja kriša, najboljši šniti . . . od K 5-50 . . . Dobre težke dekne za konje, krijejo celega konja od K 3- . . . in mnoga druga. Pisite po katalog na 633

Gebr. Reichart, fabrikanti Dornbirn 20, Vorarlberg.

Sadni sejem v Gradcu

dne 6., 7. in 8. oktobra, ter 3., 4. in 5. novembra 1908

Keplerstrasse štev. 114.

Presti vstop.

Dr. Franz Graf, župan.

679

!!Puške!!

Lancaster od K 26—, flobert-puške od K 8-50, pištole od K 1-50, samokresi od 5—. Popravljanje po ceni. 587

Cenik s slikami franko.

F. Dušek, Opočno
št. 104 na državni železnici, Češko.

Varstveni list

v znesku K 3—

Od 1. oktobra do 1. decembra 1908 se ta varstveni list (Gutscheine) v znesku K 3— pri pismeni naročbi v najmanjši svoti K 30— nakrat proti vposiljavitvi za K 3— v plačilo vzame. Poleg tega dobi vsak naročitelj lepi koledar zastonj

Max Böhnel, Dunaj

IV. Margaretenstrasse štev. 27/27.

Zaloga ur, zlatega in srebrnega blaga.

Zahvalejte moj glavni katalog z 5.000 podobami zastonj in poštne prosto. 695

Samo pravi je le

Thierry-balzam

zeleno rumo kot znakmo. Najmanj se posije 12/2 ali 6/1 ali patent počna družinska steklenica K 5—. Zaboj zastonj.

Thierry centifolijs-mazilo

Najmanj se posije 2 doze K 3-60. Zaboj zastonj. Povsodi primanja kot najboljša domača sredstva proti bolečinam, pečenje v želodcu, krvi, kašli, hrijevosti, vnetju, ranami itd. — Naslov za naročbe in denar:

4. Thierry, apoteka k angleški-varhubu v Pregradi pri Rogatcu.

Zaloga v največjih apotekah.

227

Meščanska parna žaga.

Na novem lentrnem trgu (Lendplatz) v Ptaju zraven klalnice in plinarske hiše postavljena je nova parna žaga vsakemu v peraho.

Vsakemu se les hlodi, itd. po zahteve takoj raztaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spahati i. t. d.

58

Pozor, gospodje in mladeniči!

V svoji lekarniški praksi, ki jo izvršujem že več nego 30 let, se mi je posrečilo iznajti najboljše sredstvo za rast brk, brade in proti izpadanju brk in las in to je KAPILOR št. 1. On deluje, da lasje in brke postanejo gosti in dolgi, odstranjuje praljaj in vsako drugo kožno bolezni glave. Naroci naj si vsaka družina. Imam mnogo priznalic in zahvalnic. Stane franko na vsako pošto 1 lonček 3 K 60 h. 2 lončka 5 K.

Naročajte samo pri meni pod naslovom

Peter Jurišić
lekarnar v Pakracu štev. 200 v Slaveniji.

Lepo posestvo

pri Mariboru s hišo in gospodarskim poslopjem, vse v dobrem stanu, s fundus instructus, 19 oralov zemlje, lepi sadonosnik, polja, gozd, se proda za 24.000 kron; lahko ostane na posestvu 10.000 kron; proda se zaradi smrti. Vpraša se pri upravi „Štajerca.“

702

Dojlja (Amme)

v Ormužu ali Ptiju se isče za novorojenčka, katera ga vzame k sebi. Ponudbe s priloženim zdravniškim spričevalom in naznanihom zahtevala plačila se naj pošljajo gospoj

685

Anna Landner,

hebamka v Gradcu, Burggasse število 8.

Ugodna prodaja

Zavoljo visoke starosti, se pod ugodnimi pogoji proda lepo zaokroženo posestvo v krasni, imoviti okolici, čisto blizu železniške postaje, oddaljeno samo 1/2 ure od dveh župnih cerkev. Posestvo obsega prilično sedem oralov zemlje s travnjaki, njivami zrelim gozdom. Na posestvu se nahaja in se ž njim proda stara dobro idoča gostilna, s kegljiščem, prodaja tobaka, pekarija, mlatilnica, sadni mlin, preša, slamoreznica, lastna elektrarna za rezvjetljavo, mlin, žaga z okrožno žago, žična železnica za spravljanje lesa. Ker ima posestvo veliko vodno silo, je zavoljo svoje bližine pri železnicu posebno prpravno za večjo tovarno. — Ponudbe Jakobu Rižniku, pri Sv. Lovrencu na koroški železnici ali pa dr. Radovanu Pipuš, odvetnik v Mariboru.

688

Varstvena märka „Anker“

Liniment Caspici comp.

nadomestilo za

anker-pain-expeller

je znano kot odpeljalico, izvrstno in boljčino odstranjujoče sredstvo pri prehlajenju itd. Dobij se v vsej apotekah po 80 h, 1-40 K 2—. Pri nakupu tega prljubljene domačega sredstva naj se pazi na originalne steklenice v skalih z našo varstveno znakmo „Anker“, potem se dobri pristno to sredstvo.

Dr. Richter-Jova apoteka „zlati lev“

v Pragi, Elisabetstr. št. 5. nov.

Razpošilja se vsak dan.

690

Prodaja vinskega mošta

nevega sladkega — vinski mošt iz lastnih goric — po kakovosti

Cene:

100 litrov 32 kron
100 " 40 "
100 " 48 "

Najboljši muškataljski vinski mošt
100 litrov 56 kron v sodcih po
60 litrov naprej.

Po vagonih cene! Prodaja

687

F. C. Schwab v Ptuju.

Vinogradniška zadruža (Weinbaugenossenschaft) v Ptuju

kupuje

nepokvarjeni letosnji vinski mošt po najboljših cenah.

Pojasnila daje in ponudbe sprejema načelnik zadruže, gospod podžupan Joh. Steudte v Ptuju.

689

5000 ur zastonj

katalog pošljem vsakomur brez plačila zastonj in prosto.

Rosk. pat. 3-	Budilnica . 240	J. budilnica 6-	Ura na pen- del b. Rok. 7
Svetl. cihel. 6-	Stol. zvon 5-	Schlagw. 8-	del 70 cm 7-
Sreb. dvignj. 7-	kuhinj. ura 3-	Gödla . 10-	Stol. zvon. 9-
Manteli 8-		6 valjkov. 12-	Zbilnjice 10-
			Z godbe . 12-

Original Omega, Schaffhausen, Glashütte, Helies, Amalfi, c. k. izkušeno, c. K 13-; srebro v zlato blago po originalnih fabriških cenah. 3 leta garancija. Izmenjava ali denar nazaj

Max Böhnel, Dunaj

IV. Margaretenstrasse 27/27 v lastni hiši.
Zapriseženi cenzitelj in strokovnjak. Naučenja v najstarejša
tvrdka Osnovana 1. 1840.
5000 slik-katalog zastonj in poštne prosto.

691

Vzdržanje zdravega želodca

temelji v glavnem v vzdržanju pospeševanja, in urejanju prehajanja ter odstranjenju nepristojnega za-
menja (Stuhilversteiner). Dobro, iz zdravilnih zelenjav pripravljeno, appetit in prehajaju, pospešuje sred-
stvo, ki odstrani znane posledice sezernosti, napade di-
jetje, prehajanje, zamajanje, sestava preoblike kislino n. p.
"Sodbreneu", napenjanje itd. in krne boločine odstrani in
zmanjša dr. Rosa balsam za želodce iz apo-
teke B. Fragner v Pragi.

Svaril! Vsi deli zavitka nosijo po-
stavno deponirano varstveno
marko.

Glavni depot: Apoteka

B. FRAGNER, c. kr. dvorni lifierant
„zum schwarzen Adler“ PRAGA, Kleinseite 203 kot Narudaste.

Postna pošiljatve vsak dan.

1 cela steklenica 2 K., stekl. 1 K. Po posti proti naprijed
pošiljavi K 150 se 1 malo steklenico, K 280
pa 1 veliko steklenico, K 470 2 veliki, K 8-
4 velike, K 22- 14 velikih steklenic franko
vseh stacionov Avstro-Ogrske poštija.
v apotekah avstrijskih

V Mariboru, Pfarrhofgasse hšt. 7 (blizu
glavne pošte) ustanovil se je

koncesijovani urad

za navodila in pojasnila v vojaških zadevah, po-
sebno pa glede oproščenja (frajenge) vojaške
službe.

621

Red Star Line Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez
prekladanja v New-York in v Filadel-
fijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava
na ladji. — Nizke vožne cene
pojasnila daje

103
Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel na Dunaji
ali

Franc Dolenc, konec. agent
v Ljubljani, Kolodvorske ulice štev. 41.

Budilnica s stolpovim zvonjenjem K 6:50

z zvonovi kakor v stolpu

I-a kvalitati, 3 otezi, bilo cele in polovične ure, budi z močno glavnim stol-
povim zvonom, ciferica ki sveti po noči,
lepo polirano okvirje, meri 30 cm.

= K 6:50 =

3 leta garancija. Pošiljatev po povzetju.

Max Böhnel, Dunaj

IV. Margaretenstrasse 27/27.

Katalog s 5000 slikami zastonj in po-
štne prosto.

690

Božične premije.

Vsek p. t. kupec, ki v času od 1. septembra do 30. novembra naroči pismeno najmanje za 40 K nakrat, dobi kot božično gratis-premijo eno I-a Adler-Roskopf-Alarm-budilnico št. 4343 s ponoči svito cifernico v vrednosti K 4:20, poleg tega 3-letno pismeno garancijo.

Ktor naredi tako naročilo v najmanjši svoti K 60-
nakrat, dobi eno Švicarsko zistem Roskopf patent-
anker-remontoar-uro štev. 4060 v vrednosti K 5-
s 3-letno pismeno garancijo.

Ta kupec, ki v času od 1. septembra do 15. decembra naredi pismeno naročilo v najmanjši svoti od K 20-
nakrat, dobi eno angelsko zvonjenje za božično drevesce štev. 1 v vrednosti K 1:50.

Poleg tega dobi vsake naročitelj 96 strani močni
koledar za l. 1909 zastonj. Onim naročilom, ki pridejo
po označenem času (po 30. novembru oz. 15. decembru)
se te gratis-premije na noben način ne podelijo.

Priporočamo tedaj, da se nam pošlje zlasti
božična naročila že v mesecih september, oktober,
november.

Prva tovarna ur v Brüxu št. 1574 (Ceško).

Mej 200 strani močni, 3000 podob obsegajoči glavni enik
se po zahtevi vsakomur zastonj in poštne prosto pošlje.

Gospodska ulica št. 11. — Herrengasse Nr. 11

Karl Kasper

trgovina z mešanim blagom in ces. kr. skladische smodnik

v Ptuju štev. II

priporoča pri najnižji ceni: kavo surovo in žganje,
olje, riž, sladkor, čaj, rum, vonjave, petrolej,
milo, kakor vsakovrstno drugo špecerjsko blago
nadalje priporoča razneslini smodnik, črni in rujni
šmodnik za lovec, posebno fini lovski smodnik
škatlah, drobni svinec, kapice, patronne za puške
revolverje itd. — Glavna zaloga Tomaže žlindra
kajnita 40%-no kalijev sol za gnojenje travnikov
naj, za jesen in spomlad. — Prodaja žveplenokislega
amonjaka in superfosfata za gnojenje vinogradov
Postrežba jako urna in solidna.

Pozor! Čitaj! Pozor!

Pakraške želodčne kapljice.

GESUNDHEIT DEM KRANKEN,
STÄRKE DEM SCHWACHEN.

Staro slovito, izvrsto deluječe sredstvo po
boleznih v želodcu in črevih, — osobito se
priporočajo — pri za-
priju in nerdenem ob-
vajanju — pehanju, —
kongestiji — pomanj-
kanju teka, krčih itd.
Nedoseženo sredstvo za
vzdržanje dobrega prebavanja.

Delovanje izvrstno, uspehl signeren. Cena je za
12 steklenic (1 dvajstorka) 5 K franko na vsa-
ko pošto po povzetju ali če se pošlje denar na-
prej. Manj kot 12 steklenic se ne pošlja. Prosimo, da
se naroča naravnost od:

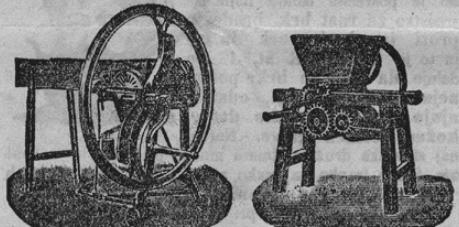
P. Jurišiča,

Lekarnarja v Pakracu št. 200 (Slavonija).

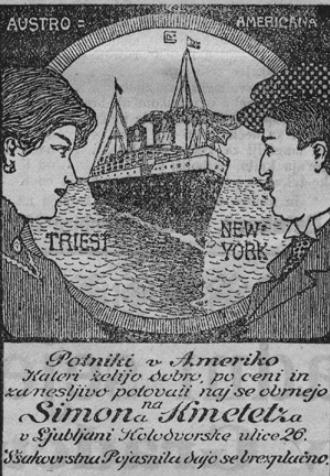
625

Fabrika kmetskih in vinogradniških mašin

Jos. Dangl's nasled. v Gleisdorfu
(Štajersko)

priporoča najnovejše vitale mlatilne stroje, stroje
za rezanje krme, šrot-mline, za rezanje repe, re-
bler za koruzo, sesalnice za gnojnico, trijerje,
stroje za mah, grablje za mrvo, ročne grablje
(Handschlepp- und Pferdeheurechen) za mrvo obračati,
stroj za košnjo trave in žita, najnovejše gleisderske
sadne mline in kamenitih valčkini zacinane, hidravlične
preše, preše za sadje in vino. (Orig. Oberdruck
Differenzial Hebelpresswerke) patent „Duchscher“, dajo
največ tekocene, se dobijo le pri meni. Angleške nože
(Gusstahl), rezervne dele, prodaja mašin na čas in
garancijo. — Cenik zastonj in franko. 433

Potnik v Ameriko
Kateri zelijo dobro, po ceni in
zanesljivo potovati na se območje
Simon na Kinetek
v Ljubljani Kolodvorske ulice 26.
Slovenska Pejasnila dojo se brezplačno.

Hranilnica (Sparkassa) vlad. državnega mesta Ptuj

Vstanovljena
leta
1862.

Čekovnemu ra-
čunu št. 808051
pri c. kr. po-
štno-hranilničnem
uradu.

Mestni de-
narni zavod.

Giro konto pri
podružnici avst.
ogrske banke
v Gradcu.

Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob de-
lavnikih od
8-12 ur.

Občenje z
avst. ogrske
banko.

priporoča se glede vsa-
kega med hranilnične zadeve spada-
jočega posredovanja, istotako tudi za posre-
dovanje vsakoravnega posla z avst. ogrsk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radeveljno in brezplačno
vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo